

SPÖKFLICKAN 1
sid 5-9

Sätt tillbaka meningarna. Skriv bara de första tre orden.

Alla andra i klassen känner ju redan varandra.

Anna lägger fjädern i påsen.

Om någon förföljer henne är det nog bäst att inte visa någon rädsla.

Det finns absolut ingenting att göra.

Ibland har det känts som om någon tittar på henne.

När hon är framme kan hon inte låta bli att kasta en blick över axeln.

Nere vid vattnet där sanden är mörk och fuktig hittar hon en vit fjäder, säkert från en fiskmå. Fågeln har nog tappat den alldeles nyss för den är helt ren. _____ Kanske ska hon plocka några nyponrosor också. De växer vid strandkanten nära de krokiga tallarna.

Hon hatade redan från början tanken på att flytta. Men de var två mot en. Och de var vuxna. Så hon hade ingen chans. Och nu har hon gått här och dragit runt i sin ensamhet. _____ Hon kan ju alltid bada förstås, fast det är inte så kul utan en kompis.

Hon får ont i magen bara hon tänker på att börja i en ny skola. _____ De har säkert gått i samma klass i många år, kanske ända sedan lågstadiet. Precis som hon och Karolina, hennes allra bästa vän. Om bara Karolina var här skulle det kännas som ett äventyr.

Hjärtat börjar bulta hårt i bröstet. Det är inte första gången hon hör ljud som inte kan förklaras. Det har varit så flera gånger sedan de flyttade hit. _____ Som den där gången för en vecka sedan då hon vände sig om en gång i minuten på väg hem från byn.

Snabbt sätter hon på sig sandalen igen och skyndar sig mot huset. Helst skulle hon vilja springa fast hon försöker låta bli. _____ Att låtsas att allt är som vanligt. Hon gör stegen riktigt långa, vågar inte vända sig om.

Hon korsar landsvägen och skyndar sig till grinden. _____ Vinden susar i träden. En fågel kvittrar. Allt är stilla. Ändå kan hon inte släppa känslan av att någon står där och gömmer sig bland träden.

SPÖKFLICKAN 1

sid 5-9

Anna lägger fjädern i påsen.

Det finns absolut ingenting att göra.

Alla andra i klassen känner ju redan varandra.

Ibland har det känts som om någon tittar på henne.

Om någon förföljer henne är det nog bäst att inte visa någon rädsla.

När hon är framme kan hon inte låta bli att kasta en blick över axeln.